

kuriuo DEI naudojosi elektros sektoriuje dėl mažos lignito kainos, sudarė DEI sąlygas tiekti į Graikijos elektros tinklus pigesnę elektrą, didesnius jos kiekius ir ilgesnius laikotarpius, o tai yra piktnaudžiavimas padėtimi (nors Teisingumo teismo praktika nereikalauja įrodyti tokio elgesio, atsižvelgiant į konkrečias šios bylos aplinkybes).

- Ginčijamame Komisijos sprendime taip pat konstatuota, kad DEI konkurentams reikėjo kelių skirtingų šaltinių, įskaitant galimybę išgyti pakankamai lignito, kad patektų į elektros rinką, joje išliktų ir veiksmingai konkuruotų. Šį faktą turėjo žinoti tiek Graikijos Respublika, kuri nesuteikė galimiems DEI konkurentams licencijos eksploatuoti lignitą, tiek DEI, kai ji įgyvendino savo kvazimonopolistines teises, naudodamasi savo dominuojančia padėtimi pirminėje lignito rinkoje kaip svertu išplėsti ją į antrinę didmeninio elektros tiekimo rinką ir ten šią padėtį išlaikyti, ir taip *de facto* trukdė arba neleido galimiems naujiems konkurentams patekti į nagrinėjamą antrinę rinką.

2012 m. lapkričio 30 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2012 m. rugsėjo 20 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-421/09 DEI prieš Komisiją

(Byla C-554/12 P)

(2013/C 32/15)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Apeliantė: Europos Komisija, atstovaujama Th. Christoforou ir A. Antoniadis, advokato A. Oikonomou

Kitos proceso šalys: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI), Graikijos Respublika

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti visą 2012 m. rugsėjo 20 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-421/09.
- Priimti galutinį sprendimą dėl ginčo, jei galima, atsižvelgiant į proceso padėtį.
- Nurodyti DEI padengti savo ir Komisijos patirtas bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Sprendimu byloje T-421/09 Bendrasis Teismas panaikino 2009 m. rugpjūčio 4 d. sprendimą, kuriame Komisija kons-

tatavo, kad Graikijos Respublikos pasiūlytos korekcinės priemonės buvo būtinos ir proporcingos, siekiant pašalinti pažeidimo pasekmes ir užtikrinti ankstesnio 2008 m. kovo 5 d. sprendimo laikymąsi (toliau — 2009 m. rugpjūčio 4 d. sprendimas arba ginčijamas sprendimas). Bendrasis Teismas nurodė, kad ginčijamą sprendimą reikėjo panaikinti, remdamasis tik tuo, kad tuo pačiu metu byloje T-169/08 priimtu 2012 m. rugsėjo 20 d. Bendrojo Teismo sprendimu panaikintas ir ankstesnis 2008 m. kovo 5 d. Komisijos sprendimas, kuriuo išimtinai pagrįstas ginčijamas sprendimas.

2. Komisija mano, kad Bendrojo Teismo sprendimas byloje T-169/08 pagrįstas daugeliu teisės klaidų, neišsamiais ir nepakankamais motyvais, klaidingu įrodymų ir 2008 m. kovo 5 d. Komisijos sprendimo pagrindo aiškinimu, tad jau apskundė jį Teisingumo Teismui. Atitinkamai, jei apeliacinis skundas dėl Bendrojo Teismo sprendimo byloje T-169/08 bus patenkintas, savaime nebeliks vienintelio pagrindo, kuriuo pagrįstas skundžiamas sprendimas šioje byloje T-421/09.

2012 m. gruodžio 3 d. Tribunale di Tivoli (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Claudio Loreti ir kt. prieš Comune di Zagarolo

(Byla C-555/12)

(2013/C 32/16)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale di Tivoli

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Claudio Loreti, Vallerotonda Maria, Vallerotonda Attilio ir Chellini Virginia

Atsakovė: Comune di Zagarolo

Prejudiciniai klausimai

Būtina pateikti aiškinimo klausimus Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, kad jis priimtų prejudicinį sprendimą

1. dėl Italijos Respublikoje galiojančio Administracinės teisenos kodekso 7 straipsnio, kuriame, laikantis Italijos Konstitucijos 103 straipsnio, nustatyta:

„Administraciniai teismai turi jurisdikciją nagrinėti ginčus dėl teisėtų interesų, ir, tam tikrose įstatymų nustatytose srityse, subjektinių teisių, susijusių su administracinių įgaliojimų įgyvendinimu arba nesiėmimu juos įgyvendinti, kilusius dėl administracinės valdžios institucijoms įgyvendinamų priemonių, aktų, susitarimų arba veiksmų, apimančių, taip pat ir netiesiogiai, šių įgaliojimų įgyvendinimą. Vyriausybės aktai arba priemonės, priimti vykdant politinius įgaliojimus, neskundžiami.“

atitikties [Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos] 6 straipsniui ir [Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos] 47 straipsniui ir 52 straipsnio 3 daliai, kaip šios nuostatos inkorporuotos po dalinio [ESS] 6 straipsnio pakeitimo;

- a) kiek jame skirtingoms teisminėms institucijoms priskiriama teisė priimti sprendimą dėl subjektinės teisinės padėties, kurios įvairūs aspektai nurodyti *in abstracto* (teisėtas interesas ir subjektinė teisė), tačiau kurią tiksliai identifikuoti *in concreto* yra sunku arba neįmanoma, nuostatose neapibrėžiant jos konkretaus turinio;
- b) kiek jame numatyti teismai, kompetentingi priimti sprendimą tose pačiose srityse, remdamiesi kriterijais (įvairių subjektinės teisinės padėties aspektų identifikavimas), kurie neatitinka faktinės situacijos po to, kai numatyta galimybė kompensuoti teisėtam interesui padarytą žalą (nuo 2000 m. — siekiant vidaus teisę suderinti su Bendrijos principais), numatant didelius skirtumus, įskaitant teismų taikomų proceso taisyklių skirtumus;

ir apskritai

2. dėl Italijos Konstitucijos 103 straipsnio, kuriame numatyta ir įvairiomis formomis saugoma subjektinė teisinė padėtis (vadinama teisėtais interesais), neturinti atitiktens Bendrijos teisėje, šios srities kompetenciją priskiriant įvairioms teismų sistemoms, kurių jurisdikcija periodiškai keičiama, atitikties.

2012 m. gruodžio 4 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) pateiktas apeliacinis skundas dėl 2012 m. rugsėjo 21 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-278/10 *Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)*

(Byla C-558/12 P)

(2013/C 32/17)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujama A. Pohlmann

Kitos proceso šalys: *Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG, Lidl Stiftung & Co. KG*

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— nurodyti ieškovei pirmojoje instancijoje atlyginti bylinėjimosi išlaidas, patirtas pirmojoje ir apeliacinėje instancijose.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šis apeliacinis skundas pateiktas dėl 2012 m. rugsėjo 21 d. Bendrojo Teismo sprendimo byloje T-278/10, kuriuo šis teismas panaikino 2010 m. kovo 24 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 770/2009-1).

Grįsdama savo apeliacinį skundą apeliantė nurodo tris pagrindus.

Pirma, ji teigia, kad buvo pažeistas Reglamento dėl Bendrijos prekių ženklo⁽¹⁾ 8 straipsnio 1 dalies b punktas, nes Bendrasis Teismas panaikino Pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą remdamasis tuo, kad ji nenagrinėjo sustiprėjusio skiriamojo požymio buvimo, nors, kaip konstatavo pats Bendrasis Teismas, žymenys, dėl kurių kilo ginčas, visiškai skiriasi, o to savaine pakanka atmesti bet kokią supainiojimo galimybę.

Antra, apeliantė tvirtina, kad minėtas sprendimas pažeidžia Reglamento dėl Bendrijos prekių ženklo 76 straipsnio 1 dalį, siejamą su šio reglamento 64 straipsnio 1 dalimi, nes pagal šias teisės nuostatas *Wesergold Getränkeindustrie* privalėjo remtis dėl naudojimo sustiprėjusiu skiriamuoju prekių ženklu, kuriais remtasi per protesto procedūrą, požymiu; akivaizdu, kad tai nebuvo padaryta. Iš tiesų *Wesergold Getränkeindustrie* atsiskakė argumentu, grindžiamu dėl naudojimo sustiprėjusiu skiriamuoju požymiu, vykstant protesto procedūrai ir bet kuriuo atveju vėliausiai vykstant procedūrai Apeliacinėje taryboje. Priešingas Bendrojo Teismo teiginys, kad *Wesergold Getränkeindustrie* rėmėsi dėl naudojimo sustiprėjusio skiriamojo požymio buvimu dar apeliacinėje procedūroje, suformuotas akivaizdžiai iškreipus faktus ir šiuo klausimu nereikia pateikti jokių naujų įrodymų.

Trečia, minėtas sprendimas prieštarauja nusistovėjusiai teismo praktikai, pagal kurią dėl padarytos klaidos nereikia panaikinti sprendimo, jeigu tokia klaidai akivaizdžiai neturėjo įtakos tokio sprendimo turiniui. Su sustiprėjusiu skiriamuoju požymiu susijęs klausimas negalėjo turėti įtakos nagrinėjamam sprendimui ne tik dėl to, kad žymenys skirtingi, ką aiškiai konstatavo Bendrasis Teismas, bet ir dėl to, kad jau iš pirmo žvilgsnio buvo aišku,